

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **Mgr. L. T.**, bytem X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6.12.2013 č.j. x,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Shora uvedeným rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. x ze dne 15.10.2013, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a to z důvodu, že pracovní schopnost žalobkyně podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení poklesla pouze o 25 %. V rámci řízení o námitkách Česká správa sociálního zabezpečení znovu posoudila zdravotní stav žalobkyně se závěrem, že míra poklesu její pracovní schopnosti činí pouze 15 % a nejsou tak splněny podmínky pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

Žalobkyně v žalobě namítá, že její zdravotní stav se neustále zhoršuje. Posudkový lékař Pražské správy sociálního zabezpečení při vypracování posudku vycházel ze starší zdravotnické dokumentace a nemohl tak určit zdravotní stav žalobkyně a posoudit její nárok na invalidní důchod v době vydání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně je také toho názoru, že není možné, aby posuzující lékař posoudil zdravotní stav vyšetřovaného bez důkladnějšího

vyšetření, neboť vlastní vyšetření posudkovým lékařem by mělo být stěžejní a určující pro konečný výsledek posudku. Posuzující lékař nezohlednil tvrzení žalobkyně, která upozorňovala na trvající bolesti v oblasti kolenních kloubů a dále nevzal v úvahu její zhoršující se zdravotní stav. Žalobkyně dále uvádí, že její zdravotní stav měl být hodnocen podle vyhlášky 359/2009 Sb., konkrétně podle kapitoly XV. odd. B pol. 10b, dále namítá, že nebyla posouzena její schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace.

Soud o posouzení zdravotního stav žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze.

Z posudku této komise ze dne 15.4.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Nešlo u ní o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posudková komise po prostudování spisové dokumentace včetně v ní uložených lékařských nálezů včetně lékařských nálezů dodaných v odvolání a upřesnění zdravotního stavu přešetřením posuzované při jednání konstatuje, že k datu napadeného rozhodnutí se u posuzované jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s dopadem na pracovní schopnost, jehož rozhodující příčinou bylo poškození vazivového aparátu obou kolenních kloubů v souvislosti s opakovanými úrazy, opakovaným operačním řešením. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kap. XV. odd. B pol. 10a příl. k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 10 – 15 %. U žalobkyně šlo o poškození vazivového aparátu obou kolenních kloubů v souvislosti s opakovanými úrazy, s opakovaným operačním řešením, s nestabilitou, s omezením pro delší chůzi a stání. Trvalá potřeba používání kompenzační pomůcky nebyla. Opěrnou pomůcku používala v průběhu rehabilitace v pooperačním období, jinak opěrnou pomůcku při chůzi nepoužívala. Vzhledem k postižení obou kolenních kloubů byla zvolena horní hranice procentního hodnocení. Hybnost v kolenních kloubech nebyla podstatněji omezena. Ostatní zdravotní postižení neměla podstatnější vliv na pokles pracovní schopnosti. Vzhledem k profesi se procentní míra pracovní schopnosti ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje o 10 %, celkově činí 25 %.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.r.s.). Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ust. § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31.12.2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31.12.2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního posuzuje Ministerstvo práce a

sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek Posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

V daném případě posuzovala zdravotní stav a pokles pracovní schopnosti žalobkyně Posudková komise MPSV v Praze, která zasedala v úplném složení za přítomnosti odborného ortopeda podle povahy a charakteru zdravotního postižení žalobkyně. Při vypracování posudku vycházela komise z lékařské dokumentace žalobkyně, na jejímž podkladě vyhodnotila vývoj jejího zdravotního stavu a přihlédla i k nejnovějším odborným nálezům z ortopedie z roku 2013 a 2014. Posudková komise v posudku řádně zdůvodnila, proč zdravotní postižení žalobkyně nehodnotila dle pol. 10b a v procentním hodnocení zohlednila profesi žalobkyně.

Dle názoru soudu se posudková komise v posudku ze dne 15.4.2014 dostatečně vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a její posudek obsahuje náležité zdůvodnění závěrů o zdravotním stavu a pracovní schopnosti žalobkyně. Soud proto při svém rozhodování z výše uvedeného posudku vyšel a pokud dle něho žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., žalobu shledal jako nedůvodnou, a proto rozhodl podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s., jak uvedeno ve výroku rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nelze náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. přiznat.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 3. června 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně